

НИКО НИЈЕ КАО БОГ, ОН СВЕ ЧУЈЕ И СВЕ ВИДИ

ليس كمثلہ شيء وهو السميع البصير

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић

Рецензија:

Љубица Јовановић

ترجمة:

عمرة داتسيثش

مراجعة:

يوفانو فيتس ليوبيتسا

„Нико није као Бог, Он све чује и све види“

Свако створење на небесима и на Земљи разликује се од преосталих створења по специфичностима и својствима. Да нема тог разликовања, сва створења била би једно.

Камен, дрво, животиња, човек, вода, прашина, ваздух и звезде биле би једно.

Пошто се створења разликују једна од других својим својствима и специфичностима, оно у шта нема сумње јесте да се Створитељ разликује од својих створења која је направио и којим управља. Стога је неопходно да се разликује од њих у Својим Божанским својствима и посебностима.

Узвишени Бог је казао:

„Нико није као Он, и Он све чује и све види!“ (Кур'ан, 42:11)

Да постоји неко ко Му је сличан, био би божанство и створитељ.

Узвишени Бог је казао:

„Да Земљом и небесима управљају други богови, а не Аллах, пореметили би се.“ (Кур'ан, 21:22)

Па и поред тога, још увек ђаво заводи огромним незнањем, као што нас је о томе обавестио Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим. Ово се незнање темељи на погрешном изједначавању Створитеља и Његових створења у стварима које су својствене само Узвишеном Богу. Боже, Ти ми опрости, ђаво заводи говорећи: „Ово је Божије стварање, а ко је онда Њега створио?“

Значење овог питања је следеће: када посматрамо ова створења, прво чиме ћемо да их опишемо јесте да имају потребу за својим Створитељем и Творцем. Она неће

да постоје ако не постоји њихов Створитељ. Стога је неопходно да се Он описује својствима којим се описују Његова створења, јер Он има исте потребе као и Његова створења.

Као одговор на ово ђавољево незнање ми кажемо: Ко је тај ко је одлучио да је неопходно да се оним чиме се описују створења, описује и Створитељ? Ко је поверовао да је неопходно да и Створитељ има потребе за свим оним за чим створења имају потребе, како би Створитељ и Његова створења постали једно? Створитељ није као и Његова створења, која је Он направио и којима управља, као што се човек разликује од својих производа које је направио и изумео. Оно чиме се Створитељ описује узвишена су савршена својства која морају да се разликују од онога чиме се описују Његова створења. Супротно томе, сви би били исто.

Ако створења имају потребу за својим Господаром, ако у свом постојању имају потребу за својим Створитељем, заиста је Бог Тај Који уточиште даје и Који је неизмерно богат. Он је Тај који нема потребе ни за чим, а потребу за Њим имају сва створења. Та својства су својства нашег Господара која се разликују од својстава Његових створења. Овај препуни свемир сведочи о створењима која знају да је Господар овог свемира богат и нема потребе ни за чим, нити има потребе за неким ко је Њему сличан.

Што се тиче инације, устрајног у описивању Створитеља оним чиме се описује створење, онда његов разум мора да га наведе на ово велико незнање и он мора да занегира своје постојање, и занегира све што постоји у овом пространом свемиру. Стога, не преостаје

ништа друго, мимо Створитеља и Његових створења, осим апсолутног ништавила.

Када посматрамо из стања створења њихову потребу за Створитељем Који их је створио и обликовао, наши ће умови да пресуде да она не би постојала без постојања њиховог Створитеља, као што не би могло да постоји ауто, ако не би постојао његов произвођач. Ако бисмо поверовали у неистину којом се наш Створитељ описује описом Његових створења - Боже, Ти ми опрости - и ако бисмо рекли да Створитељ у свом постојању има потребу за неким другим, а осим Створитеља и Његових створења постоји само ништавило, тада би Створитељ имао потребу за ништавилом које ништа не чини. Онда, Створитељ не постоји, јер ништавило не чини ништа. Стога, и ја, и ти, и ови редови и све што је у свемиру, не постојимо. Неверници желе да нашег Створитеља неисправно опишу,

тако што га описују својствима којим се описују створења, сматрајући да Он има потребу... За чим? За ништавилком? Јер поред Створитеља и Његових створења није преостало ништа осим ништавила. Али ми смо верници и верујемо да је Бог узвишени пример, узвишених својстава, да Му ништа од Његових створења не личи нити му је еквивалентно. Будући да је прво својство видљивих створења да имају потребу за својим Створитељем, њихов Створитељ је Тај Који им уточиште даје, Који је богат и нема потребе ни за чим, нити има потребе за нечим што Му је слично. Ми верујемо да је Бог створио и обликовао овај свемир.

Ако бисмо представили низ (Створитељ - створење) ми бисмо на крају дошли до истог резултата до којег смо претходно дошли, а то је да сви чланови низа имају потребу за својим Створитељем, а поред овог следа (следа

стварања) - Боже, Ти ми опрости - и створења, нема ништа осим ништавила. Онда не постоји онај ко је створио ова створења којима и ми припадамо, па смо стога сви ништавило и не постоји овај космос, нити ми постојимо. А негирање нашег постојања невероватно је и немогуће. Оно што произилази из немогућег је немогуће и неисправно.

Овај след завршава се Створитељем, Свемоћним, Оним Који ни за ким нема потребе, а за Којим створења имају потребу. Он нема потребе ни за ким, Он има узвишена својства којим не могу да се опишу Његова створења. Сада се след преноси у подручје створења овог Створитеља, Који уточиште даје, Једног, Јединог, за Којим има потребу све што је створено. "Ништа није као Он."

„Реци: 'Он је Аллах - Један! Он је Уточиште сваком! Није родио и рођен

није, и нико Му раван није." (Кур'ан, 112:1-4)

Онај ко одбије да верује у ово, његов разум захтева да негира постојање самога себе, као и постојање свих створења у овом дивном свемиру. Таквом ти, о муслиману, реци као што нас је подучио Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим:

"Верујем у Бога, верујем у Бога који не зависи ни од чега, Онај који је Уточиште свему, Један и Једини кога требају сва створења, а коме није потребан нико."

Није чудно то што умови верују да својства Створитеља нису као својства створења. Напротив, умови нам нужно указују да требамо да верујемо да су Божија својства различита од својстава створења. У противном, све би било једно

и не би постојао ни Створитељ нити створења.

О овоме говори др. Мерит Стенли, члан Друштва за природу Америке и стручњак за природу и психологију. Он каже:

„Нема сумње да ми имамо потребу да покушамо да опишемо Створитеља и спознамо Његова својства. Ми имамо потребу за терминима и значењима који се јасно разликују од оних које употребљавамо када описујемо материјални свет, а посебно након што нам је постало јасно да овај свемир у којем живимо не може потпуно да буде материјалан. Он је сачињен од материје, душе и ватре или, другачије речено, од материје и нематерије. Ми не можемо да описујемо нематеријалне ствари на начин како описујемо материјалне.“

Божија узвишена својства и Његова света апсолутност непобитна су истина коју сведочи цели свемир, о којем говори човекова природа. Свако од нас осећа да у себи има недостатак и да није потпун, као што осећа када посматра било што да постоји нешто што је потпуније од њега. Ово осећамо због непотпуности свега у свему што посматрамо. Његов основни регенератор у души је природни инстинкт о постојању Онога Ко се описује узвишеним својствима, Који поседује најлепша имена, све док тај инстинкт не види да је све непотпуно, осећајући да постоји Потпуни, Узвишени, слављен нека је Он. То је људска и верничка природа коју је Узвишени Бог по природи учинио веровањем. Истину је казао наш племенити Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, говорећи:

„Свако дете роди се у природној вери, па га родитељи учине јеврејом,

покрсте или учине обожаваоцем ватре.“
(Бележе Бухарија и Муслим)

Што се тиче нас муслимана, наше сазнање о Божијим својствима и Његовим лепим именима, заснива се на основу директног подучавања и потпуног упознавања од Узвишеног Бога и то преко нашег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. Он нам је пренео говор нашег Створитеља Који сам о себи говори, Који говори о ономе шта је наш Створитељ желео да ми знамо о Њему и Његовим својствима.

Узвишени Бог каже:

„Нико није као Он! Он све чује и све види!“ (Кур'ан, 42:11)

„Реци: 'Он је Аллах - Један! Аллах је Уточиште сваком! Није родио и рођен није, и нико Му раван није!'“
(Кур'ан, 112:1-4)

„Аллах је - нема бога осим Њега - Живи и Вечни! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима за неког без допуштења Његовог?! Он зна шта је било пре њих и шта ће да буде после њих, а од онога шта Он зна - други знају само онолико колико Он жели. Престо Његов обухвата и небеса и Земљу. Њему не дојади одржавање њихово; Он је Свевишњи, Величанствени!“ (Кур'ан, 2:255)

„Аллах сведочи да нема другог Бога осим Њега - а и анђели и учени, и да Он поступа праведно. - Нема Бога осим Њега, Силног и Мудрог!“ (Кур'ан, 3:18)

„Господар је твој независтан и пун милости. Ако хоће вас ће да уклони, и после вас ће оне које Он хоће да доведе,

као што је од потомства других народа вас створио.“ (Кур'ан, 6:133)

„Он је Први и Последњи, и Видљиви и Невидљиви; И Он зна све!“ (Кур'ан, 57:3)

„То вам је Аллах, Господар ваш, нема другог Бога осим Њега, Створитеља свега; зато Њему ибадет (дела обожавања) чините; Он над свим надзире! Погледи до Њега не допиру, а Он до погледа допире; Он је милостив и упућен у све.“ (Кур'ан, 6:102-103)

„Он је Аллах, Творац, Онај Који ни Из чега ствара, Онај Који свему даје облик, Он има најлепша имена. Њега хвале они на небесима и на Земљи, Он је Силни и Мудри.“ (Кур'ан, 59:24)

„О људи, ви сте сиромашни, ви требате Аллаха, а Аллах је независан и хвале достојан. Ако хоће, уклониће вас и нова створења ће да доведе, то Аллаху

није тешко. И ниједан грешник неће грехе другог ности; ако гресима претоварен позове да му се понесу, нико му их неће понети, па ни рођак. А ти ћеш опоменути само оне који се Господара свога боје, иако их нико не види, и који обављају намаз - онај ко се очисти, очистио се за своје добро, а Аллаху све се враћа. Нису никако исто слепац и онај ко види, ни тмине ни светло, ни хладовина и ветар врући, и нису никако исто живи и мртви. Аллах ће да учини да чује онај кога Он хоће, а ти не можеш оне у гробовима дозвати, твоје је само да опомињеш. Ми смо те послали са Истином да радосне вести доносиш и да опомињеш; а није било народа коме није дошао онај који га је опомињао. Ако те они у лаж утерују, па они пре њих су посланике у лаж утеривали, а они су им очигледна чуда доносили, и листове, и Књигу светиљу.

И ја сам онда кажњавао оне који нису веровали, а каква је само била Моја казна! Зар не знаш да Аллах са неба спушта воду и да Ми помоћу ње стварамо плодове различитих врста; а постоје брда белих и црвених стаза, различитих боја, и сасвим црних. И људи и животиња и стоке има, исто тако, различитих врста. А Аллага се боје од робова његових - учени. Аллах је, заиста, силан и Он прашта.“ (Кур'ан, 35:15-28)

